

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 8. Unde petitur gravitas Peccatorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

rem hoc negantes, opinativè tantùm loquuntur, & eorum argumenta probant solum primam responsionem. Saltem tale peccatum est gravius, quàm si non esset talis præceptorum concursus: nam pluribus ex causis obligatus ad aliquid, si id omittat, plus peccat, cum plures obligationes, vel unam graviolem violet.

Q. 8. Unde petitur gravitas Peccatorum?

Not. Gravitas peccati est quantitas, seu mensura malitiæ, per quam peccatum est magis, aut minus disconveniens naturæ rationali, ac legi, & offensivum Dei, ideoque majore, vel minore pœna dignum. Peccatum autem potest esse magis, aut minus grave gravitate ejusdem speciei, aut diversæ: sic furtum sex nummorum est levius homicidiô, & gravius furtô trium nummorum.

Resp. I. Gravitas peccati petitur ab objecto, fine, & circumstantiis, prout disconveniunt naturæ rationali, & legi. Nam hæc gravitas æstimanda est ex iis omnibus, & singulis, ex quibus absolutè petitur malitia peccatorum: inde enim malitiæ quantitas petitur, unde ipsa malitia; & inde actus est magis malus, unde est simpliciter malus. At malitia actûs sumitur ex objecto, fine, & circumstantiis, prout disconveniunt naturæ rationali, & legi divinæ. Ergo.

Hinc

Hinc 1. Peccatum eò magis, vel minùs grave est, quò vel objectum, vel finis, vel circumstantia ejus magis, vel minùs disconvenit naturæ rationali, ac legi, & quò lex magis, vel minùs obligat. Sic ebrietas gravior est mendaciò officiosò; & furtum eò gravius est, quò quantitas ablata major est, quia magis disconvenit, & magis prohibetur.

2. Cæteris paribus actus habens objectum malum, & finem malum peior est, quàm si effet solùm malus ex alterutro; cum sumat malitiam ab utroque, ideòque majorem habeat. Erit quoque peior, si simul malitiam contrahat ex objecto, fine, & circumstantia. Item malitia cæteris paribus tantò gravior est, quantò actus secundùm plures, vel peiores circumstantias opponitur rationi, & legi: nam sicut malitia, ita & ejus incrementum petitur à circumstantiis moralibus, cum vel debitæ desunt, vel disconvenientes adsunt. Hinc S. Thom. 2. 2. q. 10. a 3. ad 3. ait: *Cæteris paribus graviùs peccat fidelis, quàm infidelis, tum propter notitiam veritatis ex fide: tum propter Sacramenta, quibus est imbutus, quibus peccando contumeliam facit.*

3. Peccatum intra eandem speciem magis, vel minùs grave est, quò major, vel minor est ejus intensio, duratio, & quò fit cum majore, vel minore advertentia, liber-

tate, conatu, &c. Quia tunc magis, vel minus disconvenit naturæ rationali, ac legi.

Resp. II. Illa peccata cæteris paribus graviora sunt, quæ præstantioribus virtutibus, & actibus harum excellentioribus directè, ac per se opponuntur. Quia, (ut docet S. Thomas,) pessimum est contrarium optimo: optimum autem in moralibus est maxima virtus, & pessimum est gravissimum peccatum. Præterea dignitas virtutis, & gravitas peccati oppositi petuntur ex eodem objecto, ratione cujus directè opponuntur. Quare odium Dei est gravissimum peccatum, utpote directè oppositum præstantissimo charitatis actui.

Porro virtutes præstantiores sunt primò Theologicæ hoc ordine, Caritas, Spes, Fides: deinde Religio, Pœnitentia, quia Deum immediatiùs respiciunt: postea reliquæ morales hoc ordine. Prudentia, Justitia, Fortitudo, Temperantia: & simili ordine procedunt aliæ virtutes his annexæ.

Malitiæ gravitas petitur etiam à modo, quo actus eidem virtuti opponuntur; nam oppositio contraria pejor est privativâ: sic odium Dei pejus est, quàm omissio amoris præcepti.

Dixi 1. *directè*: Nam etiam minora vitia indirectè opponuntur majori virtuti, à qua prohibentur.

2. *Per se*, seu ex natura sua. Nam quæ præstantiori virtuti tantum

tum ex præcepto positivo opponuntur, non sunt cæteris paribus per se graviora iis, quæ minùs nobili ex natura sua, & Jure naturali opponuntur; cum non sit par obligatio præcepti. Sic homicidium gravius est, quàm laborare die Festo, quamvis hoc Religioni, illud Justitiæ adversetur.

3. *Cæteris paribus* Nam malitia, vel bonitas non solum desumitur ex ratione generica objecti, sed etiam ex multis aliis, ratione quorum potest esse excessus. Quare major, vel minor gravitas unius peccati præ alio definienda est ex complexione eorum omnium, ex quibus augeri, vel minui potest malitia.

Q. 9. *An effectus malus, vel noxius proximo ex peccato secutus imputatur peccanti, & dat peccato novam malitiam?*

Resp. Aff. Si ille effectus fuerit prævisus, vel potuerit, ac debuerit prævideri. Quia tunc est saltem indirectè, & interpretativè volitus, nempe in causa illicitè, ac liberè posita. Quod verum est, etsi voluntas antequam effectus eveniat, retractet causam; quia illa retractatio non facit, ut re ipsa non sit liberè posita causa, neque ut effectus ex illa non sequatur. Et verò effectus illè sequitur ex peccato, ut præterito, & retractatio non facit, ut peccatum

NON